REGLUGERÐ

34
15. febr.

um eyðingu refa í Strandasýslu.

1. gr.

Sýslunefnd hefur á hendi yfirstjórn refaeyðingar í afréttum og heimalöndum sýslunnar, en hreppsnefndir annast eftirlit og framkvæmd þess starfs, hver í sínu umdæmi.

2. gr.

Refum skal að jafnaði eyða með skotum. Eitrun má því aðeins viðhafa, að hreppsnefnd álíti þess brýna þörf. Skal hún þá ráða til þess starfs mann, sem hún treystir til að gæta ítrustu varúðar um meðferð eitursins.

3. gr.

Áður en hálfur mánuður er af sumri, skal hreppsnefnd hafa skipað fyrir um grenjaleitir. Grenjaleitartími er frá því er tvær vikur eru af sumri og til loka elleftu viku. Grenjaleitir kostar hlutaðeigandi sveitarsjóður.

Nú fær hreppsnefnd vitneskju eða sterkan grun um það, að refir hafist við í landi jarðar, og skal hún þá skora á ábúanda jarðarinnar að fá vel hæfan mann til þess að leita í nefndu landi. Sinni hann eigi þeirri áskorun, getur hreppsnefnd látið framkvæma leitina.

4. gr.

Hver hreppsnefnd ræður skotmann og vökumann, er skotmaður tekur gildan. Semur hún við skotmann um grenjavinnsluna og tilkynnir hreppsbúum, hvern hún hafi ráðið. Skotmaður skal jafnan viðbúinn að fara á gren, þá er það finnst og honum hefur verið gert viðvart. Eigi mega aðrir vinna gren né taka yrðlinga, nema atvik liggi svo til, að ekki hafi náðst til skotmanns í tæka tíð.

5. gr.

Nú finnst gren í grenjaleit eða á annan hátt, og skal það þá, ef unnt er, ekki yfirgefið. Finni það aðeins einn maður og aðrir séu eigi nærstaddir, svo að hann þess vegna verði að yfirgefa grenið til þess að láta vita af því, skal hann hraða för sinni til næsta búanda, og er búandinn skyldur að tilkynna skotmanni um grenfundinn, en sá, er grenið fann, fer án tafar á það aftur og yfirgefur það ekki, fyrr en skotmaður eða vökumaður kemur. Þó er ferðamanni eigi skylt að fara aftur á gren, er hann hefur fundið, en þá sendir búandinn mann í hans stað.

6. gr.

Allir yrðlingar, sem teknir eru á greni eða annars staðar á víðavangi, eru eign þess sveitarfélags, er annast um grenjavinnslu á því svæði, enda greiði sveitarfélagið allan kostnað við grenjavinnsluna.

Heimilt er þó ábúanda að taka þátt í grenjavinnslunni á þann hátt að bera helming kostnaðar af greni, er finnst í landi hans. Allur annar refaveiðakostnaður greiðist af sveitarsjóði.

Yrðlingar og aðrar tekjur af grenjavinnslunni skiptast þá einnig eftir sömu hlutföllum sem greiðsla kostnaðarins. Þó hafa hreppsnefndir aðalumsjón með geymslu yrðlinga, flutning á þeim og sölu.

Tilkynning ábúanda um, að hann kjósi að taka þátt í grenjavinnslunni, skal vera skrifleg og afhent hlutaðeigandi hreppsnefndaroddvita fyrir fyrsta sumardag, áður en grenjavinnsla fer fram.

34 15. febr.

7. gr.

Borgun til skotmanns og vökumanns fer eftir því, sem um semst milli þeirra og hreppsnefndar.

Nú er gren unnið að einhverju eða öllu leyti samkv. niðurlagi 4. gr., og skal þá sá, er dýrunum náði, fá borgun, sem ekki má vera minni en helmingur þess, er hinn ráðni skotmaður hefði fengið, og aldrei meiri en hann hefði haft.

8. gr.

Hreppsnefndir skulu fyrir 1. desember ár hvert leggja fram sundurliðaðan reikning yfir tekjur og kostnað við eyðingu refa á afréttar- eða heimalöndum þeirra.

9. gr.

Nú vinnst hlaupadýr á tímabilinu frá 1. maí til 1. nóvember, og ber þá skotmanni 10 krónur fyrir hvert dýr, er hann sannar með vottorði tveggja valinkunnra manna, að hann hafi unnið.

Þóknun þessi greiðist úr sýslusjóði.

Enn fremur er heimilt að greiða úr sýslusjóði eftir ákvörðun sýslunefndar 25 króna þóknun fyrir bitvarg, er skotmaður sannar á sama hátt og að framan er krafizt um hlaupadýr, að hann hafi unnið á tímabilinu frá 1. maí til 1. nóvember.

Framangreindar þóknanir getur sýslunefnd hækkað eða lækkað, eftir því sem atvik standa til.

10. gr.

Enginn má raska grenjum, nema með samþykki og að fyrirsögn hlutaðeigandi sveitarstjórnar. Ekki má láta hunda hlaupa á gren á grenjavinnslutímanum né hafa þar óþarfa umgang eða hark.

11. gr.

Sveitarstjórn skal halda sérstaka bók, sem í skal rita skrá yfir öll þekkt gren og stutta lýsingu af þeim, árlegar skýrslur frá refaskyttum um, hvaða gren hafi verið lagt í, hve mörg dýr hafi unnizt á hverju greni og tölu yrðlinga, sem teknir hafa verið, og enn fremur, hverjir hafi unnið bitvarga og hlaupadýr og hve mörg.

Sveitarstjórn skal í hver árslok senda oddvita sýslunefndar afrit af því, sem innfært hefur verið á árinu í framangreinda bók.

Sveitarstjórn skal láta hlaða vörður og skotbyrgi við gren, þar sem þörf er á, og halda þeim við. Hún getur og látið laga skemmd gren, sem auðunnin eru, en ónýta önnur, sem torunnin eru.

12. gr.

Um refarækt og refaeldi fer eftir lögum nr. 38 13. júní 1937 og lögum nr. 94 14. maí 1940, um refaveiðar og loðdýrarækt, og reglugerð, er atvinnumálaráðuneytið setur.

13. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða 20 til 5000 króna sektum, er renni í sýslusjóð.

14. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn ákvæðum reglugerðar þessarar, skulu sæta meðferð almennra lögreglumála.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Strandasýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 108 11. ágúst 1933, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð fyrir Strandasýslu um refaeyðingar og tófueldi, nr. 71 9. ágúst 1920, og síðari breytingar á henni. 34 15. febr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 15. febrúar 1946.

Pétur Magnússon.

Páll Pálmason.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Menningarsjóð Blaðamannafélagsins", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 16. febrúar 1946. 35 16. febr.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Menningarsjóð Blaðamannafélagsins.

1. gr.

Sjóðurinn nefnist Menningarsjóður Blaðamannafélagsins, og er heimili hans og varnarþing í Reykjavík.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Blaðamannafélagi Íslands samkvæmt félagssamþykkt, gerðri 14. júní 1942. Skal sjóðnum aflað fjár, aðallega svo sem hér greinir, en að öðru leyti eftir því, sem henta þykir hverju sinni:

a. Félagar í Blaðamannafélagi Íslands skulu á ári hverju greiða til sjóðsins gjöld, er eigi nemi minnu en helmingi þess gjalds, sem þeir greiða í ársgjald til félagsins á hverjum tíma, og eigi minnu en jafnháu tillagi blaða fyrir hvern starfsmann sinn í félaginu, að fengnu samþykki blaðaútgefenda, er hlut eiga að máli.
b. Með útgáfu ársrits Blaðamannafélags Íslands og annarri útgáfustarfsemi, eftir því sem ástæður þykja til.
c. Með skemmtanahöldum, fyrirlestrastarfsemi og á annan hátt, sem stjórn sjóðsins í samráði við félagsstjórn þykir henta.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja blaðamenn, sem félagar eru í Blaðamannafélagi Íslands, til utanfarar, svo sem til þess að sækja blaðamannafundi og námsskeið erlendis, eða til þess að kynna sér ákveðin mál, er blaðamenn varða. Svo má og veita styrk úr sjóðnum til þeirra blaðamanna, sem eru eða hafa verið félagar í Blaðamannafélagi Íslands, en hafa orðið að láta af blaðamennsku vegna sjúkdóma eða örorku fyrir aldur fram. Styrk má og veita til ákveðinna ritstarfa.

4. gr.

Eigi má veita styrk úr sjóðnum, fyrr en hann er orðinn 20000 — tuttugu þúsund — krónur að upphæð. Má þá úthluta allt að helmingi vaxta sjóðsins og annarra árstekna hans.

Til þess að styrkja blaðamenn til utanfarar má verja helmingi þess fjár, sem til úthlutunar kemur hverju sinni, svo sem að ofan greinir, og meiru, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Jafnframt skal stjórn sjóðsins hlutast til um, í samráði og samvinnu við stjórn Blaðamannafélags Íslands, að jafnmikill styrkur komi á móti af opinberu fé, reynist þess nokkur kostur. Njóti starfsmaður einhverrar blaðaútgáfu utanfararstyrks, skal jafnframt leitað eftir styrk hjá hlutaðeigandi